

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 329—

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 10 Ιανουαρίου 1929

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ", ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Πολύ άρχαί έπληροφόρη-
θην ότε είς τό φύλλον σας
της 9ης Δεκεμβρίου έχου-
κατηρίσκατε τό έν τή «έκθυ-
μερινή» προδημοσιευθέν
άρθρον μου περί της έν έκ-
κακιδιά τελεσθείσης δολοφo-
νίας του Έταλού Στρατη-
γού Τελλίνη καί της συνυ-
δείας αυτού ώς έθνικόν έγ-
κλημα, καί προδημοσίευ-
θρον, διότι έγραψα ότε οί
Ρεντζαίοι μετά του Βιστί-
λη Κολοδό, ή ο Βιστίλ.
Κολοδό, μετά των Ρεν-
τζαίων έδολοφόνησαν τους
έν λόγφ Έταλούς, χωρίς να
έκφέρω καμία έν απολύτως
ούδέ υπόμνησιν κατηγορίας
κατά της τότε έλληνικής
Κυβερνήσεως, του αιμοχα-
ρούς Πληστήρα του φεκο-
στου των πέντε μεγάλων πο-
λιτικών μας καί του Αρχι-
στρατήγου, μεθ' ής Κυβερ-
νήσεως μόνον μέσος καί δι-
ώξεις μέ συνδέουν, διότι,
κατ' έμέ, ή Άλήθεια είναι
ισωτέρω καί άπέναντι της
έχουρας καί άπέναντι της φι-
λίας. Εκαί έχρηκατηρίσκατε
ούτω τό άρθρον μου έκείνο
διότι ώμολόγησα, καί άπέ-
δειξα ότε έλληνική χείρες
έδολοφόνησαν τους δυσμοί-
ρους έκείνους Έταλούς, έ-
νώ καθ' ύμεις δέν έπρεπε να
μαρτυρήσω του ο.

Θεωρώ την άντίληψίν σας
Κύριοι Διευθυνταί του έπι-
σλήμου όργάνου του Ρεντζε-
λου, ώς στρεβλήν, διότι
κατ' έμέ, οί κακούργοι, ώς
οί Ρεντζαίοι, ή Βιστίλ. Κο-
λοδό, οί Κουμπάιοι, καί
όλοι οί κακούργοι της τε-
Έλλάδος καί των άλλων
Κοιτών του Κόσμου δέν
άνήκουν είς καέν Έθνος,
είς καμία έν φυλήν, είς κα-
νέν Κοινότητα, άποτελούντες
ίδιον έθνος καί ίδιαν φυλήν,
έθνος καί φυλήν κακούρ-
γων. Επομένως κατ' ά-
τήν άντίληψίν μου, οί
Ρεντζαίοι καί ή Βιστίλ. Κο-
λοδό, οί άσφαλώς διαπρα-
ξαντες την άτιγέρην έκεί-
νην δολοφονίαν του Έταλού
Στρατήγου καί της συνυ-
δεής του δέν είναι Έλληνες,
άλλ' άνήκουν άποκλειστι-
κώς είς την φυλήν των έκ-
κακούργων καί ουχι είς την
έλληνικήν φυλήν καί ώφει-
λεν ή Κυβέρνησις έκείνη
των Πληστήρα καί Ρεντζε-
λ

ή όποιον, θεοδικάτα έπλη-
ροφόρησεν ή Βιστίλ. Καί
λυσας μέ τους Ρεντζαίους
διεπραξάν την άνακλήσιν έ-
κείνην ές ένεδραν δολοφo-
νίαν, μήλις έπληροφόρησεν
αυτό, ώφειλε, λέγω, να
τους συλλάβη, καί μετ' α-
υτούς συλλάβη έάν έπε-
κρίντα της κεφαλής των ά-
νά πέντε έκκατομύρια έκά-
στην, — καί αυτό είναι τό
μόνον σφάλμα της Κυβερ-
νήσεως έκείνης, ήτις, έξε-
σφαλμένου έθνικου ύπολογι-
σμού, έθεώρησεν έθνικώτε-
ρον την μη φανέρωσιν των
άπεισίων κακούργων!

Εάν όντως τί άποκαλύ-
ψαις μου είναι έθνικόν έγ-
κλημα έκ μερους μου, άπο-
ρώ πώς δέν άντελήφθη του-
το καί ή μάλλον πεπειρα-
μένος ύμών των νετρον ή η-
μασινογράφων, Διευθυντής
της «Έκθυμερινής» καίνα
μήδεχ' ήτην ήμασιευσιν του
άρθρου μου έκείνου; Εκαί άπο-
ρώ έτι περισσοτέρω πώς
ή Διεύθυνσις της «Έστια-
ς» δέν έκατηγόρησε προ-
τίστως τον έν ένεο-
γεία καί Μεραρχία
Διοικούντα Στρατηγόν κ.
Χασαπίδην, όστις πρώτος
άνεκοίτωσεν είς τον Τυπον
της Θεσσαλονίκης καί των
Αθηνών ότε οί Ρεντζαίοι
διεπραξάν την δολοφονίαν
της Εκκακιδιάς καί θέλουν
κατηγορεί έμένα, άφού εί-
ναι θελελωμ νον είς τό έν
τή «Έκθυμερινή» δημοσι-
ευθέν έκείνο έθνικώτατον
άρθρον μου, ότε έλάδομεν
άφρημα να τό δημοσιεύσω-
μεν, μόνον έκ των άποκαλύ-
ψεων του Στρατήγου κ. Χα-
σαπίδου;

Ερωτώμεν την Διεύθυ-
σιν της «Έστιας»:

«Περισσότερον σημασί-
αν έχουν αί άποκαλύψεις τού-
τοι έμού του ιδιώτου άπο-
της του ένένευγεία Στρατη-
γου κ. Χασαπίδου; Εκαί έ-
άν αί άποκαλύψεις αυτές ά-
ποτελούν «έθνικόν έγκλη-
μα» τουτ' αυτό προδοσίαν,
πώς ή Κυβέρνησις δέν έτι-
μώρησεν άκόμη τον Μέγα-
ρον Στρατηγόν κ. Χασα-
πίδην; Πώς διά τον Στρατη-
γόν κ. Χασαπίδην δέν είναι
τό τοιοϋτον «έθνικόν έγ-
κλημα» καί ότ' έμέ εί-

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΘΕΛΕΙ ΤΟΠΙΚΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

Η «Έλευθερία» έχαιρείται μέ θ-
λην της την ψυχήν την έδώ άφίξιν
του μεγάλου η. φίλου καί άριστου
συνεργάτου κ. Δημ. Α. Ζώτου, διότι
ή «Έλευθερία» παρακολούθησε καί
παρακολουθεί την δέσιν του μέν,
άλλα διακεκριμένου επισημόνου
δπως την παρακολουθού-
πάντες οί Ηπειρώται καί σήμε-
ς ο Έμπορικόν, Βιομηχανικόν καί Επαγ-
γελματικόν Κόμης της Ελλάδος, καί
διότι είχε την γνώμην ότι ο κ. Ζώτος
δέν ήλθεν εί την Ηπειρον διά να
παυθί, να διοικήσῃ ή να πολιτικο-
λογήσῃ, άλλα διά να εργασθί, διά να
κινήσει την Ηπειρωτικήν Δυνά-
μεις. Διά να έμψυχώσῃ. Διά να έμψυ-
σῃ διά να διδάξῃ, διά να κηρύξῃ.
Διά να σαλπίσῃ Ηπειρωτικόν συνα-
γισμόν. Ο έλκετός μας φίλος άφίερω
σε ήμέρας καί νύκτας διά να πλησιάσῃ
τά Ηπειρωτικά ζητήματα, διά να δια-
σχίσῃ τάς Ηπειρωτικές επαρχίας διά
να άκούσῃ παράπονα, διά να λάβῃ, βῃ
μετώσεις, διά να συμβουλευθῇ καί να
θοδηγήσῃ, διά να διμλήσῃ, διά να έπι-
κοινωνήσῃ μέ Αρχάς, Οργανώσεις,
Κοινότητες. Πόσον όλιγοήμερος ή έν
τό μέσφ ήμῶν παρουσία του, άλλα
καί πόσον έντονος, γονιμος, πλουσία
εις θεϊκάς ύπηρεσίας. Άνεχώρησε δέ
όχι διά να άναπαυθί, άλλα διά να συνε-
χίσῃ τό άδιάκοπον Ηπειρωτοφιλέ-
στον του. Η «Έλευθερία», αίσθανομέ-
νη εξαίρετην χαράν καί ικανοποίη-
σιν, διότι, μεταξύ των πρώτων φίλων
της, καταλέγει καί τον κ. Δημ. Ζώτον
καί τον εύχαριστεί, διότι σε δέκα μέρες
μέσα κινήσει την όλόκληρον Ηπει-
ρωτικήν πληθυσμόν καί εισηγήσῃ διά
την Ηπειρωτικήν αναζωογόνησιν, ή
πως τον εύχαριστεί καί τον εύγνωμο-
νεύε όλόκληρος ή Ηπειρος διά τάς ύ-
περ αυτής πολυτίμους άγώνας του. Α-
πό τό σημερινόν φύλλον μας άρχίζο-
μεν δημοσιεύοντες την δευτέραν διά-
λεξιν του λαμπρού μας συνεργάτου,
την δοθείσαν είς τό Θέατρον Εύστρα-
τιάδου.

Τά Θέατρον ήτο κατάμεστον, καίτοι
έπιπτε συνεχώς άφθονο χιόνι, έν τού-
τοις παρέστησαν πάσαι αι Αρχαί. Τόν
σκοπόν της συγκέντρώσεως έκείνης
τόνισεν ή Πρόεδρος του Επιμελητηρί-
ου κ. Κ. Γκολέσης, όστις καί πειρεκάλε-
σε τον κ. Ζώτον να άνέλθῃ είς τό Βήμα.

Είναι άνάγκη να σάς είπωμεν ήμεις
περί της εύγλωτίας, της ρητορικής δι-
νότητος του διμλήτου; Περιτελεί καθε-
τοιαύτη περιγραφή, ό ότι δέν είναι ή
πρώτη φορά, καθ' ήν ώμλήσῃ, είδί-
α, ή όργουσαν ό κ. Ζώτος. Τοϋτο μό-
νον λέγομεν ότι έσαργήνευσεν τό άκροα-
τήριον του επί ώραν έλόκληρον, διότι
γρήγορον.

Ευάγερος κύριος καί ός.
Εν άρχήν έτόνισε την χαράν του, δι-
ότι εύρίσκει ένόπιον τόσον έλκετόν
άκροατήριον, ή εύχαρίστησε τάς όρν-
τας την πρωτοβουλίαν της επιβλητικής
ταύτης συγκέντρώσεως καί τους τιμή-
σαντας την διάλεξιν του διά της παρόν-
σίας των, έχούσης θέμα εξαίρε-
τον;

Μήπως διότι δέν άνή-
κω είς την άγέλην του Ρεν-
τζελισμού;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Τέως βουλευτής Ιωαννίνων

τικώς ενδιαφέρον τον έλληνικόν Λαόν
καί ίβίκα τους πληθυσμούς των Νέων
Χωρών, κατ' άσύνειαν δέ καί την Η-
πειρον.

Καί συνέχισιν, ως έξῃ μέ άσύγκρι-
τον εύφράδειαν:

Τό θέμα, κυρίαι καί κύριοι τό ό-
ποιον θά πραγματευθῇ σήμερον ενώ-
πιον Υμῶν, είναι ή άπάντησις είς τό
ερώτημα:

«Υάρχει πραγματική άνάγκη το-
πικής αυτοδιοικήσεως; καί διοικητι-
κής άποκεντρώσεως καί ποία πρέπει
να είναι αυτή;»

Καίτοι ή διαχείρισις του θ' ύματος
τούτου επιβάλλει εύρείαν διοικητικήν
πείραν, ειδικώς μελέτης καί άπαρό-
λησιν μακράν μέ την σοβαράν καί
καθ' ήμέραν έπεκτεινομένην έπιστή-
μην του Διοικητικού Δικαίου, έν τού-
τοις δέν έδίστασα μέ τους άσθενείς
μου όμους να προσέλθω ένόπιον ύ-
μων καί να άναπτύξω τό θέμα τούτο
τό όποϊον ύπερ πάν άλλο άπασχολεί
σήμερον τον Έλληνικόν Λαόν καί ί
διά τους πληθυσμούς των Νέων Χω-
ρών, διότι ήλπισα ότι θά μοι συγχω-
ρηθί καθε άτέλεια.

Με την είπίδα ότι δέν θά διαψευ-
σθῇ είς τό σήμερον τούτο, σάς παρα-
καλώ, όπως μοι επιτρέψῃτε να εισέλ-
θω είς την έρουναν του θέματός μου.

Μέσω είς τό πάθος των πόθων
του Έλληνικού Λαού δέν άπαιτείται
να έχῃ ή Παρατηρητής των κοινωνι-
κων πραγμάτων ίσχυράν την όρασιν,
διά να διακρίνῃ τον πόθον της διοι-
κητι- ή άποκεντρώσεως καί της το-
πικής αυτοδιοικήσεως.

Τά τελευταία έτη έχουν ύποβληθῇ
άναφοραί, ψηφίσματα, εύχαι, παρα-
κλή-εις προς τάς έκάστοτε Κυβερνή-
σεις άπό Συνελεύσεις, Συνδιασκέψεις
Συνέδρια, Συλλογητήρια μέ περιεχό-
μενον σαφές, ρητόν, κατηγορητικόν:
Θέλομεν αυτοδιοίκησιν καί άποκέν-
τρωσιν.

Τό Υπουργείον των έσωτερικών βρέ-
θει τοιοϋτων λαϊκών έγγραφων, πε-
ριεχόντων πότε μεν παρακλητικήν,
πότε δέ έπιτακτικήν την τοιαύτην ά-
ίτωσιν.

Είς πάντα τά Συνέδρια Γεωργικά
Επαγγελματικά, Έμπορικά, είς τά
όποια είχαν την τιμήν να μετάσχω ως
άντιπρόσωπος της Ηπείρου, ήκου-
σα πάντοτε όχι την φωνήν, άλλα την
β ήν των έπαρχιακών αντιπροσώ-
πων: Απαλλάξατέ μας του τέρατος
της Γραφειοκρατίας, διά να άναπτύ-
σουν αί Επαρχίαι μας διά να άναπτυ-
φισθῇ ό Λαός, διά να απαλλαγῇ ό
τόπος άπό των βραχνών του Υδροσε-
φάλου της Προτετυούσης.

Ποίος ζών μετωύ μας καί έχων

